מתני' אבדן. בסודרו והפקילן לתחריו: **גמ'** מתני' הוא ליה למיעבד. הרי לרכן: מצוי בידו. לא יפקידנו לתחריס במקום אחר שאם מזדמן לו סחורה לשכר יהא מוזמן לו: תחת ידו. ליהוי מזומן לו לעורך ריוח הכא פתחום: לתן הכברה. שמתבדך ורבה תורה אור

מתני' *המפקיד מעות אצל חברו צררן והפשילן לאחוריו *או שמסרם לבנו ולבתו הקטנים *ונעל בפניהם שלא כראוי חייב שלא שימר כדרך השומרים ואם שימר כדרך השומרים פטור: **גמ'** בשלמא כולהו שלא שימר כדרך השומרים אלא צררן והפשילן מזויין גנב הוא ליה למיעבד? אמר רבא לא צריכא דאמר מר קרא "יצחק אמר" יוצרת הכסף בידך" יאע"פ שצרורין יהיו בידך "יצחק" לעולם את מעותיו: שליש בקרקע ושליש בפרקמטיא, ושליש תחת ידו *"יצחק" אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין, שנאמר "ויצו ה' אתך את הברכה באסמיך" תנא דבי רבי ישמעאל אין הברכה מצויה אלא בדבר שאין העין שולטת בו שנאמר "ויצו ה' אתך את הברכה באסמיך" ת"ר יהתולך למוד את גרונו אומר "יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתשלח ברכה במעשה ידינו התחיל למוד אומר "ברוך השולח ברכה בכרי הזה" מדב"ואח"כ בירך הרי זה תפילת שוא *לפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין שנאמר "ויצו ה' אתך את הברכה באסמיך" אמר שמואל *כספים אין להם שמירה אלא בקרקע אמר רבא אמרי שמואל בערב שבת בין השמשות דלא אטרחוהו רבנן [ואי] שהא למוצאי שבת שיעור למקבריהו ולא קברינהו מחייב [ואי] צוררא מרבנן הוא סבר דלמא מיבעי ליה זוזי לאברלתא, והאידנא דשכיחי גשושאי אין להן שמירה אלא בשמי קורה והאידנא דשכיחי פרומאי אין להם שמירה אלא ביני אורבי אמר רבא אמרה שמואל בבתולה* (אי נמי בין הקרנות) והאידנא דשכיחי שפוחאי אין להן שמירה אלא במטפחת הסמוך לקרקע או במטפחת הסמוך לשמי קורה א"ל רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי התם תנן *חמץ שנפלה עליו מפולת הרי הוא כמבוער רשב"ג אומר כל שאין הכלב יכול לחפש אחריו וחנא כמה חפישת הכלב ג' טפחים הכא מאי? מי בעינן ג' טפחים אע"ג דלא אמר ליה חתם משום ריחא בעינן ג' טפחים התם משום איכסוי מיענא לא בעינן ג' טפחים וכמה? אמר רפרם מסיבא *טפח, הוא גבי דאפקיד זוזי גבי חבריה אותבינהו בצרורא דאורבי איגנוב, אמר רב יוסף אע"ג דלענין גנבי נטירותא היא לענין נזקא פשיעותא היא-הוה *ותחלתו בפשיעה וסופו באונס=חייב, ואיבא דאמרי אע"ג דלענין נזקא פשיעותא היא לענין גנבי-נטירותא היא ותחלתו בפשיעה וסופו באונס-פטור והילכתא ותחלתו בפשיעה וסופו באונס-חייב. הוא גבי דאפקיד זוזי גבי חבריה א"ל הב לי זוזאי, א"ל לא ידענא היכא אותבינהו אתא לקמיה דרבא א"ל *כל לא ידענא פשיעותא היא, הוא גבי דאפקיד זוזי גבי חבריה אשלמינהו לאימיה ואותבינהו בקרטליתא ואיגנוב אמר רבא היכי נדיינו דיניי להאי דינא: נימא ליה לדידיה זיל שלים אמר כל

מ"ל דלא מצינו שמואל פטור לגמי במקה ממחת מלאכה דמשמר שכר לא לחי כדפי' וי"ל דנפקא לן מוכי יגחל איש על עניין רלהשון והוי כלהו כתיב גניבה ואבידה להדיא בשמואל וכיון דכתיב ביה גניבה ואבידה ומוכחין ליכא למפטריה בגניבה לחוש והא דליף בברייתא מק"ו היינו לולי דלא נאמר קרא דהייט לומר ק"ו

שאין הכלב יכול לחפש אחריו. ואם תאמר והלא פטור לבדוק מור מפני סכנת עקרב* וי"ל דהכא יכול לפטור המפולת מ"מ סכנת שיש שם תמן בודאי לית פטור משום סכנת עקרב דהא מצניעין לן בפסחים(דף יב:) ככר בפי כתם צריך חבר להוליאו לו לחו: **ד"ב** ר"ח היכא דתחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב. *וכן מוכח בשלהי הפועלים (לקמן דף צג:) דהלכתא דמייב דפריך לבני לי הכי תחלתו בפשיעה וסופו באונס הוא וחייב וכן מוכח ריש פרק הכונס (ב"ק דף עו:) והוקשה ליכא שיכול להיות שהאונס לא היה נלחם אם לא פעם בתחלה לבל פעם בה ונלחם ומתה פטור דמלאך המות מה לי וכו' ולריך לומר דלריפת דאורבני הוי שמירה מעליא לזוזי לענין גנבי כמו קרקע להכי קרי ליה לענין גנבי אונס

רב יוסף אע"ג דלענין גנבי נטירותא היא לענין נזקא פשיעותא היא תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב וכן הלכה למעשה תחלתו בפשיעה וסופו באונס חייב. הוא הוא דאפקיד זוזי גבי חבריה הב לי זוזיי אמר ליה לא ידענא היכא איתנחתינהו * אמר רבא כל לא ידענא פשיעותא היא וכן הלכה * הוא הוא דאפקיד זוזי גבי חבריה אשלימינהו לאימיה ואותבינהו בקרטליתא ואיגנוב אמרה